

BŘEZOVÁ KŮRA

ČÍSLO 323

PROSINEC 2023

NOVOROČNÍ CHVILKA POEZIE

Sbohem, starý roku,
Zůstane mi slza v oku.
Byla sranda, byl i pláč,
Já to zvládl, jsem i rváč.

Je v nás spousta vzpomínek,
V srdci zůstal plamínek,
Který zažehl přátelství,
A v dětech snad zůstalo poselství,
Že společně ruku v ruce
Vše, co přijde, zvládneme.

Tak v roce, teď už letošním,
Přeji všem skautům i těm ostatním,
Ať srdce mají otevřená,
Pro ostatní připravená,
Ať všichni, jak nejlépe můžeme,
Ve štěstí, v lásce ten rok projdeme.

Samotář, kmen Mohawk

UZLAŘSKÁ REGATA V KOLÍNĚ

2.-3. PROSINCE 2023

V sobotu ráno jsme se všichni sešli na nádraží v Zábřehu. Náš vlak měl chvíli zpoždění, tak jsme všichni čekali na nádraží a trénovali jsme uzlíky v ruce. Ve vlaku jsme pokračovali. Celou cestu jsme ještě trénovali.

Když jsme přijeli do Kolína, šli jsme pěšky na Obchodní akademii, kde se Regata konala. Byli jsme tam první a měli jsme ještě spoustu času, tak jsme si trénovali. Přišli za námi Mohawkové a dál jsme trénovali. Asi v 11 jsme se šli zaregistrovat. Zkoušeli jsme si zaběhnout regatu na čas ještě před začátkem. Potom začala samotná regata, tak jsme fandili ostatním a v mezičase, když jsme zrovna my nesoutěžili, zkoušeli jsme si různé soutěže, co byly nachystané od pořadatelů. Byly tam úkoly jako zavázat šibenici s chňapkami na rukách nebo poslepu. Když jsme všichni zaběhli tři kola regaty, byla další kategorie - vážení poslepu. Byla to dost sranda a zároveň docela těžké. Poslední kategorii byla štafeta. Od nás ji běžely Sovy a potom my (Horský lev). Když jsme čekali na vyhlášení, hráli jsme s Mohawky volejbal.

Po vyhlášení jsme šli na klubovnu, kde jsme spali. My z našeho klanu jsme šli s Čivavou později. Trochu jsme zabloudily, protože se nám vybil mobil s mapou. Potom jsme stály už dost zoufalý na chodníku někde na sídlišti a přemýšleli jsme, co uděláme. Stály jsme tam asi 20 minut a až potom, když jsme kousek pošly, jsme zjistily, že celou dobu stojíme 30 metrů od klubovny 😊. Po příchodu na klubovnu jsme uvařily rizoto a ostatní mezitím hráli „water pong“. Když jsme se najedli, uklidili jsme kuchyň a měli chvíli volno. Protože už bylo docela pozdě, mladší šli spát a my starší jsme si vzali igelitové pytle a šli jsme ven bobovat. Spát jsme šli asi až v 11.

Ráno jsme se nasnídali a uklidili klubovnu. Vyfotili jsme se s Mohawky a šli na nádraží. Vlak byl nacpaný k prasknutí, tak hodně z nás stálo na chodbičce. V Zábřehu jsme si dali kratší nástup a šli jsme domů. Tuhle akci jsem si moc užila a určitě jsem nebyla jediná 😊.

Ra. Oheň

ČESKO ZPÍVALO KOLEDY

13. PROSINCE 2023

V našem kalendáriu mají vedle tzv. povinných akcí své místo i akce zcela dobrovolné. Jednou z nich už pěknou řádku let bývá společné zpívání koled v předvánočním čase na ustáleném místě před Levandulovou kavárnou. Jak už jste se mohli dočíst v pozvánce v listopadovém čísle Kůry, setkali jsme se zde za tímto účelem i letos. Bude mlá-

cením prázdné slámy zmiňovat vůdčí roli Kiwiho, ale přesto to rád udělám. Právě on je pravidelným tahounem této akce, bez něhož bychom si „Vánoce, Vánoce přicházejí“ pobrukovali někteří možná doma v koutku svého pokojíčku, zbytek z nás v rámci zachování duševního zdraví ostatních členů své rodiny ani to ne. Kiwimu však v posledních letech zdatně sekundují i nejmenované šavanské opory školené trpělivými pedagogy zábřežské ZUŠ. A je to krása a za sebe můžu říct, že se na těch pár chvil těším, a soudě dle pravidelně hojně účasti nejen členstva, jejich rodičů a přátel, ale i náhodně se vyskytnuvších obyvatel Zábřeha nejsem v tom rozhodně osamocen.

Takže tradičně si dovolím poděkovat všem, kteří za koledozpěvem stojí, a to nejen těm na o-nom malém pódiu „levandulové“ předzahrádky, ale i všem těm pod ním a okolo něj. Byl to opět krásný poeticky strávený podvečer.

TAWASUTA

VÁNOČNÍ NADÍLKA

17. PROSINCE 2023

Jako každý rok, i tento se odehrála naše tradiční akce. A stejně jako rok minulý, i tento jsme zavítali mimo naši klubovnu. Tentokrát to byla bývalá restaurace Bořiny. Všichni jsme se zde sešli kolem třetí hodiny a odstartovali poslední

povinnou akci tohoto roku. Také nás zde přišli navštívit někteří rodiče. Na začátku nechyběl proslov WATOKNAPY a EHAWIN a hned po nich následovalo vyprávění o zajímavých vánočních tradicích z celého světa. Bylo to zajímavé ozvláštnění celé nadílky a času mezi představeními, stejně jako soutěže, které byly nachystány pro dobrovolníky z jednotlivých družin. Ty byly všemožného druhu, například přendávání trika z jednoho člena na druhého a tak dále.

Ale jak už jsem zmínil, hlavním tahounem celé nadílky jsou tradiční družinová představení. Jako první se nám představila nejmladší družina Koníků, kteří měli nachystanou vlastní básničku, kterou nám odrecitovali. V mezičase nám kytaristé zahráli nějaké ty písničky. A po nich přišla družina Horského lva. Ti z nedostatku času na trénink vymysleli originální způsob, jak se tomu vyhnout. Zkrátka sepsali důvody, proč nestihli nadílku připravit, a pojali to jako omluvu. A hned po Horském lvu měli nadílku Medvědi, kterou ale nemůžu objektivně zhodnotit, ale z mého pohledu se nám povedla. Příběh byl takový, že Shrek a Fiona uspořádali u sebe doma hostinu pro své přátele, ta se ale potom zvrtila. A jako poslední nastoupila družina Sov, kteří měli nachystanou scénku o pikniku pohádkových postav, která taky byla velice zajímavá a zábavná.

Blížil se už konec a chybělo udělat jen dvě věci. Jedna z nich byla zapálení svíček na stromku pro 13 vybraných lidí. Byla spousta důvodů, proč měli vybraní zapalovat, ale všichni si to něčím zasloužili.

A potom zbyla jen poslední a pravděpodobně nejoblíbenější část, rozbalování dárků. A jak se všechny rozdaly, vydali se všichni postupně zpět domů.

Va. Morče

FLORBALOVÝ TURNAJ

27. PROSINCE 2023

Brzo ráno jsme se sešli na zábřežském nádraží, kde Čivava koupila hromadnou jízdenku pro všechny ve složení Čivava, Vrabčák, Oheň, IQ, Leon. A tak jsme šli na vlak, nastoupili jsme a vše se zdálo v pořádku a najednou zmizela jízdenka, všechno jsme prohledali a nic jsme nenašli, nakonec přišel průvodčí a Čivava musela jízdenku koupit znovu. Po téhle aféře jsme se seznámili s jinými skauty, kteří také jeli do Rudy nad Moravou na turnaj ve florbale.

Dorazili jsme na místo, připravili se, něco nám řekli o pravidlech a šlo se na hru. Problém byl, že nás bylo málo a nemohli jsme se střídat při hře, ale naštěstí na začátku jsme si stihli trochu zastřílet a tak, no některé zápasy dopadly špatně, některé dobře, některé remízou. Škoda teda

jednoho zápasu, kde nám druhý tým dal gól těsně před koncem, a zápas skončil remízou. Dopadlo to tak, že jsme skončili devátí z dvanácti týmů asi :).

Nakonec po turnaji jsme si šli koupit něco k jídlu a pití a měli jsme ještě čas. IQ a Oheň už s námi teda nebyli, protože spěchali a odjeli dříve. Stavili jsme se na chvilku na hrazdy, kde jsme teda spíše jedli a potom vyrazili už na nádraží v Rudě nad Moravou, kde jsme asi tři-čtvrtě hodiny čekali na vlak. Za chvíli jsme dojeli do Zábřehu (asi po půl hodině) a šli domů. Akce byla hodně dobrá, zahráli jsme si, seznámili se s jinými oddíly, byla zábava, i když jsme nevyhráli a akce opravdu stála za to.

Sg. Leon

KALENDÁRIUM LEDEN - ČERVENEC 2024

Akce vyznačeny bílou barvou jsou určeny pouze bojovníkům kmene (tzn. členům se splněnou nováčkovskou zkouškou)

leden:

13. 1. 2024 Sportovní aktivity v Nemili

Únor:

3.2.2024 Samostatná výprava Koníků

10.2.2024 Výprava bojovníků pod vedení EHAWIN

24.2. Regata v Olomouci

Březen:

8. - 10.3.2024 Setkání kmenů - pro všechny bojovníky starší 10 let (pozor je to v době jarních prázdnin!)

23. 3. 2024 Jarní 123. sněm

Duben:

6.4.2024 Hra městem pod vedením Horského Lva

20.4.2024 Výprava na Ivančenu společně se Zlatou Lilijí

Květen:

rodové výpravy (termín, trvání a místo si rod určí sám)

25.5. nebo 8.6.2024 Dětský den ve Zvoli

29.5. - 2.6.2024 OBROK (pro starší 15 let)

Červen:

21.6.2024 Zakončovačka pod vedením Watoknapy

22.6.2024 Předtáborová brigáda

29. 6. - 14. 7. 2024 Letní tábor ve Štitech

(29. 6. příjezd starších táborníků dopoledne)

(30. 6. příjezd mladších táborníků dopoledne)

CO SI PŘIPOMENEME V ROCE 2024

Už počtvrté se zde na začátku kalendářního roku setkáváme nad výčtem událostí, jejichž kulatá výročí si budeme připomínat. Pro rok 2024 jsem jich vybral deset a jelikož poslední dobou nám okolní dění přináší spíše špatné zprávy, jsou to momenty pozitivní, které daly našemu národu nebo světu naději, směr a někam nás posunuly.

6. ledna 1584: zavedení gregoriánského kalendáře v Čechách (420 let nazpět)

Kalendář, který používáme ve většině světa včetně České republiky, se nazývá gregoriánský. Největší podíl na jeho vzniku měl papež Řehoř XII. úřadující v druhé polovině 16. století. Jeho nespornou výhodou je, že počítá s přestupným rokem, protože den nemá přesně 365 dní, ale 365 dní a necelých šest hodin – a tato nerovnost se musí nějak kompenzovat. Po svém vzniku byl postupně zaváděn nejprve v evropských zemích, postupně se však rozšířil do celého světa (vliv na to měl především kolonialismus). Rakouský císař Rudolf II. na konci roku 1583 nařídil, že začne platit i v této říši (jejímž členem bylo i dnešní Česko). Po 6. lednu tak následoval 17. leden, čímž došlo k vyrovnání posunu vytvořeného předchozím juliánským kalendářem, který nebyl tak přesný.

21. ledna 1924: začátek prvních zimních olympijských her (100 let nazpět)

Olympijské hry jsou nejznámější sportovní soutěž a asi není potřeba je nijak dlouze představovat. Vždy po dvou letech se střídají zimní a letní hry a obsahují celou škálu sportů. Historie olympijských soutěží však sahá do hluboké historie, neboť ve starověkém Řecku, konkrétně ve městě Olympia, se olympijské hry pravidelně konaly od 7. století př. n. l. až do 5. století n. l. První novodobé hry se povedlo zorganizovat v roce 1896 – symbolicky v Athénách. Možnost zimních olympijských her se začala řešit až o více jak dvě dekády později a ty první proběhly právě v roce v roce 1924 – v Paříži. I když jsou olympijské hry pře-

devším svátkem sportu, často se řeší i jejich společenský, a hlavně politický přesah, který se zabývá hlavně tím, jestli určití lidé nebo společenství nevyužívají hry pro dosažení svých cílů.

12. února 1784: vznik Královského hlavního města Praha (240 let nazpět)

Jako každé město, i Praha, která má dnes téměř milion a půl obyvatel, se postupně během staletí rozrůstala ze svého historického jádra. Historie města sahá do 8. století, kdy na levém břehu Vltavy začaly vznikat Hradčany a Malá Strana. O dvě století později byl na druhém břehu postaven Vyšehrad a obě oblasti se postupně začaly více a více propojovat. V druhé polovině 11. století se na pravém břehu řeky začne budovat Staré Město, na které později naváže Nové Město. Okolo této hlavní části se nacházely menší vsi a obce, které buď z nějakého důvodu (např. válka) zanikly, nebo se staly součástí města a dnes je považujeme za centrum. Významným datem je rok 1784, kdy za vlády Josefa II. vzniklo ze čtyř výše zmíněných částí Královské hlavní město Praha. Druhým důležitým mezníkem byl rok 1922, kdy vznikla tzv. Velká Praha – k městu byly připojeny okolní menší obce, čímž se ztrojnásobil počet obyvatel a zosminásobila velikost města.

2. března 1824: narození Bedřicha Smetany (200 let nazpět)

Bedřich Smetana je jeden z nejznámějších českých hudebních skladatelů 19. století. K hudbě tíhnul už od mlada, věnoval se především hře na klavír. Je považován za zakladatele moderní české hudby a je známý tím, že zvládl komponovat i po svém ohluchnutí. Kromě narození se bude příští rok připomínat i výročí jeho smrti – zemřel 12. května 1884. Proslul především operami – Prodaná nevěsta, Braniboři v Čechách, Libuše... a pak symfonickou básní Má vlast.

1. května 2004: vstup České republiky do Evropské unie (20 let nazpět)

Evropská unie je uskupení založené na spolupráci demokratických a západně smýšlejících zemích. Oproti jiným mezinárodním organizacím však funguje mnohem těsněji a výrazněji. Má svůj vlastní parlament, „vládu“ i soud a pro své členy tvoří legislativu a do určité

míry ovlivňuje jejich směřování. Státy zavazuje ke spolupráci v politických, ekonomických i společenských aspektech a zároveň často vystupuje jako celek před jinými světovými mocnostmi. Česká republika se členem Unie stala v květnu 2004 společně s dalšími devíti zeměmi. Až na Maltu to byly všechno země, které byly v minulém století pod vlivem Sovětského svazu. Pro Česko to znamenalo možnost více se integrovat do evropského společenství, ekonomické výhody a příležitost více ovlivňovat dění na kontinentu. Evropská unie se však potýká i s několika problémy – obecně se snaží ve všech otázkách najít kompromis ideálně mezi všemi členy a navenek vystupovat jednotně, ale v posledních letech se ukazuje, že ne vždy se to daří. Dnes má Evropská unie 27 členů.

10. května 1994: Nelson Mandela se stal prezidentem Jihoafrické republiky (30 let nazpět)

Afrika byla v minulém století stále z velké části pod koloniální nadvládou evropských mocností. Postupně však docházelo k jejich osamostatňování se. Jedním

z prvních nezávislých států byla i Jihoafrická republika (tehdy pod názvem Jihoafrická unie), dnes jeden z nejvyspělejších států Afriky. Během téměř celého minulého století se však tato země potýkala s otevřeným rasismem a segregací. Tento systém nazývaný apartheid se projevoval tím, že černošští obyvatelé měli oproti bělochům minimální práva – nemohli do míst určených k zábavě, mohli žít jen v určitých oblastech, mohli navštěvovat jen vybrané a horší školy a nemocnice a byli diskriminováni. Vůdčí osobností boje s tímto režimem se stal Nelson Mandela narozený v roce 1918. Od 40.

let byl aktivní v Africkém národním kongresu, což byla strana usilující o rovnoprávnost, aktivně se účastnil protestů, snažil se na problém apartheidu upozornit světové společenství, několik let byl vězněn. Na začátku 90. let začalo docházet ke značnému zmírňování rasismu. Mandela si získal velkou popularitu nejen v černošské komunitě a mezi lety 1994 a 1999 zastával úřad prezidenta. V roce 1993 získal Nobelovu cenu míru. Zemřel v roce 2013.

6. června 1944: Den D (80 let nazpět)

Den D, známý také jako vylodění v Normandii, je označení pro největší námořní a vylodňovací operaci v dějinách, která vypukla v úterý 6. června 1944 u města

Caen na západním pobřeží Francie, kterou tehdy okupovala nacistická armáda. Cílem bylo pomoci Rudé armádě, která vojska Třetí říše zatlačovala z východu. Během jediného dne se na plážích Utah, Omaha, Gold, Juno a Sword vylodilo přes 160 000 britských, kanadských a amerických vojáků (během následujících dnů pak dalších téměř 900 000 vojáků), jejichž nejdůležitějším cílem bylo prolomit Atlantský val ležící podél pobřeží. Operace byla velice náročná a počty obětí stoupaly do tisíců. Přesto se povedlo val pokořit a vojáci začali postupovat do vnitrozemí a osvobozovat další území. Museli však urazit ještě několik set kilometrů a vyhrát mnoho bojů, než po devíti měsících došlo k dobytí samotného Berlína a konci celé války. Akce je považována za velmi úspěšnou, k čemuž pomohla kvalitní příprava a dobré načasování, maximální utajení a dezinformační kampaň (která úspěšně zmátla nacistické velení).

22. srpna 1864: přijetí První ženevské úmluvy (160 let nazpět)

Ženevské úmluvy upravují, jak by se během ozbrojených konfliktů mělo zacházet s těmi, kteří se bojů neúčastní (civilisté, zdravotníci) nebo jsou z něj vyřazeni (ranění či nemocní vojáci). Dnes to jsou myšlenky považované za samozřejmé, ale v roce 1864, kdy byla přijata První ženevská úmluva, to bylo něco přelomového. Největší zásluhu na jejím sepsání měl švýcarský podnikatel Henri Dunant, který se v rámci své práce dostal k bitvě u Solferina. V tomto městě dnes ležícím v severní Itálii se spolu v roce 1859 střetla francouzsko-sardinská a rakouská vojska. Vítězem se stala první zmíněná strana, ale to pro náš příběh není podstatné. Když na bojiště přijel Dunant, viděl, že na bojišti po jejím konci zůstaly tisíce vojáků, o jejichž záchranu se nikdo nestará. Povedlo se mu úspěšně přemluvit místní obyvatele a společně se o raněné začali starat a ošetřovat je (bez ohledu na jejich národnost). Tato událost ho přivedla k myšlence vytvoření mezinárodní humanitární organizace. Napsal knihu Vzpomínka na Solferino a snažil se pro svou ideu nadchnout evropské osobnosti. V roce 1863 se zajistil o založení Mezinárodního výboru pro pomoc raněným vojákům, který se později přejmenoval na Mezinárodní výbor Červeného kříže a o rok později došlo k přijetí oné První ženevské úmluvy, kterou postupně ratifikovaly téměř všechny země světa.

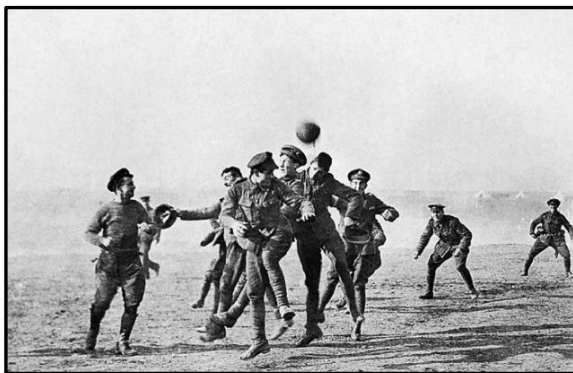
11. října 1984: Jaroslav Seifert získal Nobelovu cenu za literaturu (40 let nazpět)

Spisovatel Jaroslav Seifert se stal jedním ze dvou Čechů, kteří toto ocenění získali. Tím prvním byl v roce 1959 Jaroslav Heyrovský, který obdržel Nobelovu cenu za chemii za objevení polarografie. Jaroslav Seifert se narodil v roce 1901

v Praze a začal tvořit už ve 20. letech. Dokonce vstoupil do komunistické strany, ale v roce 1929 z ní byl odejit. Za svou tvorbu získal několik cen a v roce 1967 byl jmenován národním umělcem. Jelikož se rozhodl podepsat Chartu 77, byl režimem donucen odejít do ústraní a postupně se z něj stal především samizdatový autor. O získání Nobelovy ceny československé sdělovací prostředky informovaly minimálně, ačkoliv to byla výrazná událost. Seifert umírá v roce 1986. Jelikož se režim bál, že by jeho pohřeb mohl přerůst v protikomunistickou demonstraci, na přípravu pohřbu i jeho průběh dohlížela státní bezpečnost. Výčet jeho děl je velice rozsáhlý. Mezi nejznámější patří sbírky poezie *Město v slzách* nebo *Samá láska* nebo sbírka *Maminka* věnovaná vzpomínkám na jeho dětství a maminku.

25. prosince 1914: vánoční příměří na bojové linii (110 let nazpět)

Prosinec 1914 byl pro Evropu temným obdobím, neboť už od léta tu probíhala válka, u které se původně počítalo, že do Vánoc bude ukončená. Není. Na západní frontě proti sobě v zákopové válce bojují na jedné straně Němci a na té druhé Francouzi a Britové. Mnoho z nich tam musí trávit i Vánoce. 25. prosince se však u belgického města Ypry stane něco jedinečného. Z německých zákopů se začnou ozývat koledy (především známá *Tichá noc*), na což Britové pozitivně zareagují. Dojde ke konfrontaci, z níž vzejde v míru strávený den – dojde k výměně osobních věcí i fotbalovému zápasu. Pro důstojníky obou armád je ale takovýto přístup nepochopitelný, tudíž se postarají o to, aby k něčemu podobnému o rok později už nedošlo.

Imnu, kmen Mohawk (s využitím mnoha nejen zpravodajských a historických stránek)

ERASUMS+ VE ŠPANĚLSKU

Jestli mě trochu znáte, víte, že jsem holka neposedná a ráda se vydávám čas od času na toulky za hranice. Moje zatím největší cesta byla v roce 2021 do Keni (o té se můžete dočíst v BK č. 300, 301, 302). Řekla bych, že jsem se díky této zkušenosti celkem otkala a taky jsem tím připravila rodiče, že budu dobrodruh po nich a že rozmlouvat mi to moc nemá smysl 😊

Další mé cesty vedly do Rumunska, Gruzie a Francie a teď nemluvím o dovolenkách na pláži nebo s cestovkou, pěkně na vlastní pěst. Buď sólo nebo s cestovními parťáčkami. No a tento prosinec jsem vyrazila sama do slunného Španělska. Proč a jak?

No... jistě jste někdy slyšeli z úst nějakého vysokoškoláka nebo absolventa, že byl na Erasmu. Erasmus+ program má mnoho podob, jak jsem později zjistila, ale nejznámější forma je studijní pobyt na semestr (pololetí na vysoké škole) v nějaké cizí zemi v rámci Evropské unie. Funguje to tak, že vaše škola/fakulta naváže spolupráci s jinou univerzitou a pak si můžou mezi sebou posílat studenty. Student, který projde výběrovým řízením (pohovor, má dobrý prospěch, dobrou angličtinu nebo jazyk, jaký se používá v oné zemi atd.), dostane finanční podporu od EU, a tak je pro něj i snadnější třeba na 3 měsíce odjet do zahraničí.

Ale Erasmus+ nabízí i jiné programy. Různé dobrovolnické pobyty (kdybyste se o tom chtěli dozvědět víc, hledejte pod pojmem „European Solidarity Corps“ nebo jsem vám k dispozici 😊) nebo taky krátkodobé projekty. A na takovém jsem byla já. Trvají cca 5 až 14 dní a jsou většinou pro mládež od 18 do 27 let (některé jsou už pro 15leté). Jsou to buď **Youth Exchanges** (výměny mládeže), **Training Courses** (tréninkové kurzy) anebo **Seminars** (semináře). Jedno je ale spojuje – téma interkulturality. Cílem je propojit lidi z podobných oblastí ale z různého prostředí. Abych to tolik neobkecávala, uvedu svoji zkušenost. Když jsem se hlásila na tento projekt (seminář) do Španělska, musela jsem splňovat nějaká kritéria – pracovat s mládeží – jako dobrovolník nebo v nějaké neziskovce, umět dobře anglicky, napsat motivační dopis a projít pohovorem. Zní to trochu složité,

ale ne všechny projekty mají tak přísné podmínky. Například Youth Exchange je opravdu hlavně o poznání lidí z jiných kultur a není tak složité se na něj dostat.

Tento projekt byl pro účastníky z ČR, Španělska, Severní Makedonie, Řecka, Francie, Bulharska, Turecka, Estonska a Arménie. Za každou zemi byli 2 až 4 účastníci. Celkem nás tedy bylo kolem 30 a právě tenhle aspekt na tom vnímám jako téměř nejdůležitější. I za kratičký týden se člověk tolik naučí o jiných kulturách, pozná tolik zajímavých osobností, a ještě se podívá do zahraničí!

Každý projekt má taky své téma a ta jsou velmi rozmanitá. Od ekologie, duševního zdraví, digitálních skills až po vzdělávání, sport a další. A tak jako u standardních Erasmus pobytů, i tady část výdajů (doprava, ubytování, částečně jídlo) pokrývá EU. Není to ale „dovolená zadarmo“, jak to někteří účastníci vnímají. Je třeba se účastnit programu, neporušovat nastavená pravidla, napsat potom report – jinak je možné účastníka vyloučit a žádné peníze mu nevrátit. A já jsem jen pro! Přikládám svůj report, ať nemusím psát dva skoro totožné texty. A platí, že se můžete na cokoliv doptat. Já o tom mluvím opravdu ráda, když to někoho zajímá 😊 Tak hezké počtení a třeba se někdo inspirovat.

Projekt "Fostering Interculturality through Gaming" se odehrával od 11. do 16. prosince v Barceloně. Ubytování InOut Hostel bylo vzdálené asi 15 minut vlakem od samotného centra Barcelony a bylo umístěno na kopečku obklopeném parky, lesy.

Program projektu byl rozmanitý, první den jsme postupně přijížděli a večer jsme měli společnou večeři a také informační session. Druhý den ráno jsme pak věnovali poměrně dost času seznamovacím aktivitám a icebreakrům, což je dle mého moc důležité pro utvoření dobré atmosféry.

Další bloky byly věnovány představení našich vysílacích organizací a teoretickému zarámování procesu gamifikace. Třetí den jsme se vrhli na testování her a technik, které si jednotlivé státy připravily. Každý to pojal trochu jinak – bylo to tedy dost rozmanité, ale některé techniky byly opravdu zajímavé.

Třetí den jsme se vrhnuli v namixovaných týmech do tvorby nových her. Měli jsme dostatek času na přípravu, každý tým se úkolu zhostil po svém. Někdo vytvořil

online hru, další skupina pak „vzdělávačku“ nebo různé seznamovací, role play hry. Všechny hry jsme si pak také vyzkoušeli na vlastní kůži.

Určitě čekáte, kdy se zmíním o samotné Barceloně – na tu bylo vyhrazené celé odpoledne a začali jsme společnou prohlídkou – ale ne tak ledajakou. Účastníci jsme se Migrant Tour – prohlídky z pohledu přistěhovalce. Slečna, která nás provázela, byla původně z Kolumbie. Celá prohlídka byla moc zajímavá a oceňuji právě tento způsob. Na hlavní turistická místa jsme se rozprchli potom nebo po skončení projektu.

Poslední programový den za námi přijeli tvůrci programů využívajících virtuální realitu. To bylo moc zajímavé, neboť nám povídali o tom, jak jezdí do škol a využívají VR, aby studentům přiblížili témata jako duševní zdraví, šikana a boj proti ní a podobně důležité oblasti. Je to za mne skvělý způsob, jak dětem lákavým způsobem tato témata vysvětlit a přiblížit. Večer pak proběhla final session, evaluace a hezká společná večeře.

Večery jsme strávili většinou pospolu, tématycký hraním deskovek, deep talks a nechyběl ani kulturní večer. My jsme samozřejmě nezaháleli a připravili pro naše mezinárodní kamarády české snacky.

Během necelého týdne jsme si zvládli s ostatními nasdílet své zkušenosti v práci s dětmi a mládeží, vyzkoušeli jsme si nové hry a metody, ale také jsme měli možnost se potkat jako lidé s rozdílnou kulturou – což je samo o sobě opravdu obohacující. A jsem moc vděčná za možnost vyjet v prosinci do krásného slunného Španělska!

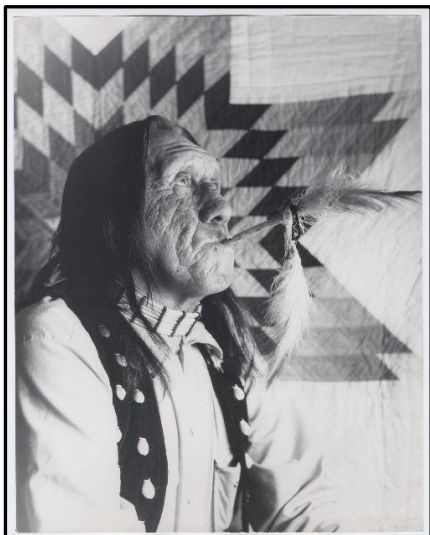
OSg. EHAWIN

STOUPÁNÍ NA HORU

Toto číslo Kůry je na nějakou dobu (alespoň doufejme, že ne napořád) poslední. A tak se snad nebudete zlobit, když vám nabídne tentokrát orlí pera dvě, tak nějak „do zásoby“. Ostatně větší část z vás si na to druhé bude muset tak jako tak ještě nějaký čas počkat.

První OP bude opět vyráběcí, ale na rozdíl od listopadového čísla, kde jste mohli vytvářet dle tradic českých, se zase jednou podíváme na severoamerický kontinent.

Plně chápu, že název OP „Indiánské hudební nástroje“ vás může vyděsit, ale jako obvykle je i zde nejtěžší začít. Pak možná zjistíte, že to, co se vám zpočátku může zdát nesplnitelné, je nakonec vlastně docela jednoduché, a zdolání další takové výzvy ve vás probudí pocit hrdosti na sebe samotné.

A nakonec proč se hned pouštět do složitějších podmínek, začněte tou asi nejjednodušší, kterou je z mého pohledu píšťalka z kosti (i když ani ta chřestidla nebudou pro středně zručného nadšence ničím složitým a velký čin je na světě!). Ostatně in-

spirací pro sepsání tohoto OP pro mě byla fotografie z posledního čísla časopisu woodcraft, na níž je vyobrazen lakotský svatý muž Tháhča Huště – Chromý jelen právě s tímto obřadním předmětem.

Druhé OP....ne, jedno vyděšení zatím stačí, nechte se ještě chvilku napínat....

3E14 Indiánské hudební nástroje

Vyrob⁵⁰⁾:

a) 3 různá chřestidla, každé zdobené indiánským¹¹⁾ způsobem (například z nevydělané kůže, s kornoutky, s kopýtky);

b) indiánskou¹¹⁾ flétnu, která bude pěkně hrát;

c) vyrob funkční píšťalku z kosti a ozdob ji indiánským¹¹⁾ způsobem.

Jak už bylo zmíněno, píšťalka z kosti byla pro indiána mystickým předmětem, který byl používán spíše při obřadech než jako hudební doprovod. Zvuk píšťalky se vznášel vzhůru a odnášel k Velkému duchu modlitby a prosby. Vědomí tohoto spojení pak dodávalo samotnému indiánovi odvalu a odhodlání vytrvat. Píšťalky se pak logicky vyráběly hlavně z kostí orla, který byl považován za Wakan Tankova posla, ceněné však prý byly i píšťalky z kostí labutí.

Kdo z vás už někdy na jaře vyráběl píšťalku z vrbového proutku, tomu je princip této výroby dobře známý a je mu jasné, že při této výrobě opravdu není třeba obávat se nějakých složitostí. Ke kostem labutě nebo orla se samozřejmě nedostaneme, ale sám jsem si kdysi vyrobil píšťalku z kuřecí stehenní kosti a vhodné je k tomuto účelu i stehno z krůty. Takže až se jednou takhle na konci víkendového oběda spokojeně zvednete od stolu, nevyhazujte kuřecí nebo krůtí kosti do odpadu, ale jednu pěknou stehenní si ponechte a můžete se pustit do díla.

Nejprve je třeba kost s pomocí škrábání nožem řádně očistit od zbytků masa a chrupavek. Ostrým nebo pilkovým nožem potom odřízneme „zploštělý“ konec kosti, ponecháme tedy ten výraznější kloub. Je třeba jen trpělivě (a opatrně!) řezat kolem dokola a zářez prohlubovat, až se vršek kosti oddělí. Na youtube najdete řadu videí, kde ortodoxní nadšenci provádí tuto činnost ostrým pazourkem (stačí do vyhledávání zadat How to make bone whistle) a jde to také výborně. Jakmile se vám toto podaří, musíte vyčistit také vnitřek kosti od morku. Zde to bude chtít trochu kreativity – morek jde vyšťouchat s pomocí vrbového proutku, špejlí nebo podobným předmětem. Se zbavením nečistot pomůže i jemný mokrý písek, který přidáte k dloubání špejlí a dosáhnete efektu smrkového papíru. Buďte důslední, čím čistější vnitřek kosti bude, tím lepším zvukem se vám píšťalka odvděčí. Na závěr nečistoty vypláchněte tekoucí vodou a kost řádně vyvařte ve vroucí vodě.

Nyní zhruba ve čtvrtině kosti od uřízlého konce vyřežeme do kosti trojúhelníkový otvor a to tak, že blíže k uříznu-

tému konci vedete zhruba do čtvrtiny tloušťky kosti kolmý řez dolů a od ponechaného konce kosti potom šikmý zářez. Výsledek vidíte na přiloženém obrázku vpravo. Důležité je, aby měl vzniklý otvor ostré hrany, aby se vzduch o okraj otvoru dobře lámal a vytvářel ten správný zvuk.

Nyní musíme vyrobit špunt v horní části píšťalky, který uvnitř sahá od uříznutého okraje kosti (náustek budoucí píšťalky) přesně k vytvořenému otvoru (ne do něj!). Horní část šuntu bude po celé jeho délce lehce naplocho seřízlá, aby tudy procházel vzduch na hranu vytvořeného otvoru. Nejjednodušší bude vytvořit tento špunt třeba z vrbového prutu a vlepit jej do píšťalky s pomocí pryskyřice nebo včelího vosku (mastňáci použijí lepidlo). Je důležité, aby špunt kromě

plošně seřízlé horní části v náustku dobře těsnil a do píšťalky nevnikal při pískání žádný falešný vzduch okolo šuntu, takže si s jeho opracováním opravdu dobře pohrajte a hlavně se u toho neporežte! Doporučuji při výrobě šuntu opracovávat delší proutek na jeho konci tak, jak ukazuje obrázek, a jakmile bude

do kosti dobře pasovat, teprve pak tento potřebný konec od zbytku prutu odřežte, prut se vám totiž bude při jemném ořezávání konce držet lépe než malý špuntík. A vždy řezte směrem od sebe, nikdy k sobě!

Po vsazení šuntu by vám měla píšťalka pískat. Pokud bude pískat falešně nebo vůbec, je třeba lépe vyčistit vnitřek kosti, případně zabrousit trojúhelníkový otvor tak, aby jeho vnitřní hrany byly ostré, anebo přetěsnit špunt. Chce to jen

trpělivost a nevzdávat se při prvním náznaku neúspěchu.

Na závěr ještě na píšťalku připevněte proužek kůže na zavěšení na krk a vhodně ji ozdobte – malováním, pírky, proužkem látky nebo omotávkou z korálků apod. Můžete se inspirovat touto nebo mnoha jinými fotografiemi na internetu. Mnoho zdaru ve vašem snažení.

4P7 Dárce krve

*Staň se dárce krve a 3x daruj krev
Daruj krev 10x nebo 1x daruj kostní dřeň.*

ČIN
VELKÝ ČIN

Tak, a je to, tajemství vyzraženo a někteří z vás možná právě Kůru odložili a šli se nadýchat čerstvého vzduchu. Chápu, že se o někoho mohou pokoušet mdloby už jen ve chvíli, kdy zaslechne slovo krev, samotná myšlenka, že by do sebe měl nechat dobrovolně píchnout, je pak zcela nepředstavitelná.

Avšak opět není třeba se děsit. Jednak se mnozí z vás už s odběrem krve vlastně setkali, i když šlo třeba jen o malé množství krve za účelem nějakého vyšetření nebo preventivní prohlídky, a zdárně a bez úhony tento úkon přežili, a jednak, jak už jsem naznačil v úvodu této rubriky, si většina z vás stejně bude muset na možnost plnit toto OP ještě nějakou dobu počkat.

Totíž abyste se mohli stát dárce krve, musíte splnit hned několik podmínek a tou první je **věk 18-65 let**. Dovršení 18. roku většinu z vás teprve čeká (naopak jiní čtenáři už tento věk překonali a někteří se k němu kvapem blíží 😊). Další podmínkou je samozřejmě tělesná kondice a zdravotní stav, tj. **váha alespoň 50 kg** a samozřejmě **být zdravý** nejen ve chvíli odběru, ale některé z hlediska odběrů rizikové

choroby vás nesměly potkat ani v minulosti (infekční žloutenka typu B nebo C, krevní či srdeční choroby, záněty jater nebo ledvin atd. – seznam takových limitujících omezení a nemocí lehce dohledáte třeba stránkách Českého červeného kříže). Nadto můžu z vlastní zkušenosti říci, že každá transfúzní stanice se k dalším požadavkům na dobrovolné dárce krve může stavět poněkud odlišně – to, co je na některých transfúzních stanicích důvodem k rozsvícení pomyslné červené kontrolky a odložení odběru nebo rovnou k vystavení žádanky na nejrůznější vyšetření, může jiná transfúzní stanice považovat za podružnost a klidně vás k odběru vezmou. Samozřejmě nemám na mysli závažné důvody (kromě oněch prodělaných nemocí vám dočasně na určenou dobu vystaví stopku třeba přísáté klišé, prodělaný chirurgický zákrok, tetování apod.), ale „jen“ odchylku sledovaných krevních ukazatelů od normálu. Před samotným odběrem krve totiž odevzdáte nejdříve malý vzorek pro vyhodnocení tzv. krevního obrazu, který slouží k určení hladiny bílých či červených krvinek, hladiny cholesterolu, obsahu potřebných prvků v krvi apod., a teprve až touto „vstupní branou“ zdárně projdete, můžete ulehnout na odběrové lůžko.

Jak tedy v den D vše probíhá? Po příchodu vyplníte dotazník, sestra na příjmu si jej projde a zanesse potřebné údaje do počítače, následuje změření aktuálního krevního tlaku a vstupní vyšetření u paní doktorky, odběr vzorku na krevní obraz a pak už, je-li vše v pořádku, následuje samotný odběr.

Co můžete od odběru čekat? Nic strašného, sestřičky jsou šikovné a školené, stává se mi, že si při odběru ono píchnutí vlastně ani neuvědomím. Jdete-li na odběr „plné“ krve, ten je dílem 5 až 10 minut. Pak už se jen zhruba na půlhodinku usadíte v čekárně, v klidu doplníte tekutiny, někde se dokonce dočkáte malého občerstvení a necítíte-li se nějak nekomfortně (chvilková slabost, nevolnost), můžete vyrazit domů odpocívat.

Co můžu darovat? Kromě „plné“ krve můžete odevzdat také jen některé její složky, nejčastěji krevní plazmu (využívá se k výrobě léků, při záchraně pacientů s popáleninami, s jatrním selháním apod.). Při takovém odběru si poležíte delší dobu – jedná se zhruba o 45 minut, během nichž přístroj odevzdávanou složku krve odseparuje a zbytek vám následně vrátí zpátky do oběhu. V „dotazárně“ ke Svítku na webu LLM byl před časem položen dotaz, zda i odběr plazmy splňuje podmínku pro udělení tohoto OP. Odpověď zní ANO, je-li vaše osobní motivace pomoci druhým, tj. nedáváte plazmu za účelem finančního prospěchu (vedle dobrovolného dárcovství totiž v ČR můžete v soukromých zařízeních odevzdat plazmu či krev i za finanční odměnu), a plazmu odevzdáte vícekrát, než je požadovaný počet odběrů plné krve, máte na toto OP nárok.

Potřebujete mimo zisk OP další motivaci, abyste se odhodlali? Tady ji máte:

- Dar krve/plazmy je dar života! Nikdy nevíte, kdy jej budete potřebovat vy sami anebo vaši blízcí. Pocit vykonaného dobrého skutku je plně zasloužený!
- Váš zdravotní stav je při odběrech pod stálou lékařskou kontrolou.
- V den odběru máte nárok na placené pracovní volno/omluvenku ze školy, zaměstnanci si také za každý odběr snižují daňový základ o zákonnou částku.
- Zdravotní pojišťovny poskytují dárčům různé bonusy – vitaminy, cestovní pojištění zdarma, volné vstupenky na bazén nebo do fitka apod.
- Dárci jsou dle počtu odběrů oceňováni Jánského plakety a zlatými kříži, tato ocenění v některých městech znamenají např. nárok na bezplatnou MHD apod.

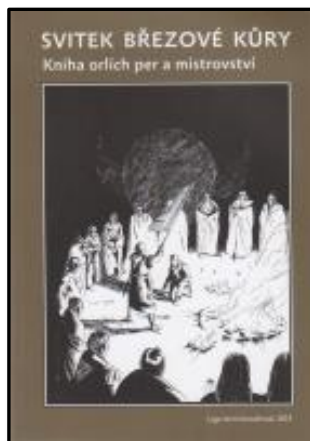

Ša. TAWASUTA

PŘEDSEVZETÍM ODZVONILO....

Se začínajícím rokem bývají často spojována nej-různější předsevzetí – budu se víc učit, zhubnu, naučím se hrát na kytaru apod. Bohužel trvání nebývá z nejdelších. Co je ale mnohem účinnější? No přece orlí pera!!! V čem je ten hlavní rozdíl? U OP máte jasně dáno, jak se pozná, že máte splněno, a tak nemusíte nic složité vymýšlet a můžete jich plnit i více naráz. A bonus navíc – tedy máte přehled OP, do kterých se můžete pustit a máte nejpozději do táborového sněmu hotovo.

Připravila jsem pro vás několik OP, které touto dobou k plnění přímo vybízí. Klidně to berte jako oblíbený „TO DO LIST“ a stačí už jen odškrtnávat ☺. Samozřejmě si najdi znění pro svůj věk, ale neváhej se do toho pustit. Kolik jich nakonec bude, je jen na tobě.

1. světlo:

1E/5 Chůze v přírodě – pravidelný pohyb, chůze nebo běh po dobu 66 dní

1E/6 Toulky přírodou – jednou týdně ujít 10 km po 10/20 týdnů za sebou

1P/1 Koupání v zimě – koupej se 5/10 dní, když leží sníh nebo mrzne

1P/4 Pravidelné cvičení – 15 min denně po 1 rok (cvičení/běh)

1P/5 Pravidelná pohybová aktivita – 1x týdně nějaký sport po dobu 20 týdnů

2. světlo:

2L/4 Dřeviny v zimě – urči 10 zástupců

2T/1 Snímky vegetační sezony – fotodokumentace tří zajímavých míst v přírodě během celého roku (6 fotech každého místa během všech 4 ročních období)

Jsi spíše tvořivá duše – dlouhé zimní večery ti zaplní cokoli z **3.světla** třeba:

3H Korálkování

3L Pletení

3U Šití

Zamakát můžete i v oddíle, od toho je tu **4. světlo**:

4L/3 Stoprocentní účast – 6 měsíců

A pokud chcete opravdu potrénovat svého ducha a pevnou vůli:

4N Vůle (můžete se pustit do laskavé mluvy, překovávat svou slabost, nebo se poprat s nepříjemnou povinností, zároveň i zapracovat na studijních výsledcích)

Pokud máte spíš chuť pustit se do čtení nebo psaní o Woodcraftu, hledejte v kapitole 4O.

No žádný OP bez práce nečekejte, to by přece nebyla ani zábava. Jen jsem vás připravila o tu nejvíc nudnou část, která zabere nejvíc času. Takže prostě si vyber a začni, nic jiného na to nefunguje, protože každý krok „na Horu“ se počítá....

Wagamed HANTEWIN, kmen Mazaskazi Wanča

SKAUTSKÉ VZDĚLÁVÁNÍ

Sliby se mají plnit, a proto v následujících řádcích můžete „vyslechnout“ zkušenost naší Dredy se skautským vzděláváním. Doporučuji dočíst až do konce! Je to opravdu inspirativní příběh a Dredy moc hezky popisuje svou cestu nejen za vzděláním, ale i svým vlastním rozvojem. Aby toho nebylo málo, krátce po tomto rozhovoru se Dredy přihlásila ještě na jeden kurz – zdravotník! Velké waste a moc držíme palce.

Dredy, kde jsi byla na čekatelkách?

D: Byla jsem na ČK Střela, jednalo se o víkendový kurz, konkrétně jsme měli jeden přednáškový víkend a jeden zkouškový. Oba víkendy se konaly ve skautském centru v Domašově nad Bystřicí. Kurz je zamýšlen již pro aktivní činovníky (lidi ve vedení), kteří si potřebují dodělat vzdělání, takže věková hranice byla 21 let. Byly jsme tam tedy zhruba půl na půl studenti a dospěláci (rodiče s dětmi atd.). Celkem nás bylo 30 ze všech možných koutů republiky.

První víkend byl opravdu náročný, měli jsme přednášky už v pátek večer. V sobotu byl program od 8 hod ráno do 22 hod večer jen s krátkými pauzami na jídlo. Takže opravdu „nalejvárna“, ale i přesto jsem se hodně naučila. Přednášky byly různě koncipované – některé jen poslouchání, jiné tvořivé, některé praktické, takže pozornost se dala dobře udržet a odnesla jsem si hodně informací.

První víkend byl opravdu náročný, měli jsme přednášky už v pátek večer. V sobotu byl program od 8 hod ráno do 22 hod večer jen s krátkými pauzami na jídlo. Takže opravdu „nalejvárna“, ale i přesto jsem se hodně naučila. Přednášky byly různě koncipované – některé jen poslouchání, jiné tvořivé, některé praktické, takže pozornost se dala dobře udržet a odnesla jsem si hodně informací.

Vzhledem k víkendovému konceptu kurzu jsme měli hodně práce na doma mezi víkendy. Odevzdávali jsme několik úkolů z několika oborů, hlavně pro Plánování & Organizaci, kde jsme sepisovali plány akcí a jednu museli i uskutečnit, čímž si se mnou prošli Vlci :)

Jací byli vedoucí?

D: Hlavní vedoucí jsou super. Zdenek a Vevy fungují právě v Domašově, kde založili vodácký oddíl. Rejpal je z oddílu v Brně. Každý jsou úplně jiný a tvoří díky

tomu skvělý tým. Organizačně je kurz skvěle připraven, je vidět, že to už mají v malíku :) Ostatní instruktoři jsou skauti z jiných oddílů, případně absolventi Střely nebo Trefy (navazující vůdcovský kurz). Každý má nějakou oblast, ve které je profík, a to nám následně předávají :) Vystřídá se tam tak spousta různých lidí a každý vnáší do atmosféry kurzu něco svého. Je super poznat tak širokou síť ostatních skautů.

A co účastníci, poznali jste se víc, udržujete kontakt? Víím, že s některými ses setkala i na vůdcovském kurzu, kterého se účastníš nyní. Jak moc se pozměnily řady?

D: *V každém kolektivu se najde někdo, kdo ti úplně nesedí, že? :) Je tomu tak i tady, ale většinou si myslím, že jak na čekatelkách, tak na vůdcákách jsme se sešli skvělá parta lidí.*

Na čekatelkách jsme měli skvělou seznamovačku na začátek. Byli jsme rozděleni na družiny jako v oddíle (já byla Poštołka) a v rámci družiny jsme museli u-dělat netradiční salát podle zadaného receptu. V rámci příprav této večere jsme se měli navzájem představit a říct něco málo o sobě. Při prezentování našeho hotového salátu jsme pak každý z družiny představili zbytek někoho z našeho týmu.

Co se VK týče, patnáct statečných nás pokračuje ze Střely, zbytek jsou nováčci. Hromadně jsme se mi „odkojenci“ na prvním víkendu shodli, že se tu cítíme moc dobře, ještě lépe než na čekatelkách. Už známe fungování, prostory, instruktory a díky tomu je to jako bychom tu naposledy byli včera a je nám spolu moc fajn. Kolektiv na Trefě je za mě ještě lepší než na Střele :)

Co říkáš na náplň kurzu – jak na „osnovy“, tak nějaký doprovodný program?

D: *Vzhledem k víkendovému charakteru kurzu není moc prostor na nějaké doprovodné aktivity, bohužel. Většinou jenom datlujeme informace :D Ale na sobotní večer většinou připadne něco navíc. Na Střele jsme kupříkladu měli tzv.*

Hovory. Předem jsme každý napsali nějaký náš dotaz na ostatní účastníky, co se týče fungování oddílu, potíže, strasti atd. a poté jsme si večer sdíleli rady, tipy, historky a tak. Za mě to byla téměř nejpřínosnější část víkendu! Na druhém víkendu vůdce nás to prý opět čeká, už se moc těším :) Jinak frčíme striktně dle osnov kompetencí vůdce od Junáka, které se pak odráží i u zkoušek.

Jaké bylo zakončení? Co jste museli splnit, abyste dostali čekatelský dekret?

D: *Jak jsem již říkala, měli jsme jeden víkend výuku a druhý zkoušky. Některé věci jsme si plnili už z domu formou online testů, jako byla skautská metodika nebo hospodaření. Museli jsme také mít splněny všechny úkoly, co jsme měli mezi víkendy zadané. Samotné zkoušky pak byly mnohem méně děsivé, než jsem si*

myslela (oni nám to vedoucí celou dobu říkali, ale kdo by jim věřil, že?). Některé věci jsme dělali v družinách, jako třeba zdravotědu nebo něco jako přežití v přírodě. Jiné zákeřnosti, jako fungování v týmu, dokáže převzít roli vůdce apod. z kompetencí byly hodnoceny průběhem obou víkendů tichými pozorovateli. Témata jako Bezpečnost a Pedagogika a psychologie probíhala ústní zkouškou (vylosovali jsme si konkrétní situaci a reflektovali na ní, co bychom udělali, jak to děláme v oddíle my atd.).

Naštěstí (?) jsme se vyhnuli zkoušce z Plánování a organizování, ze které se nám všem klepala kolena. Bohužel (?) zkoušejícího Rejpala ten víkend chytly záda, a tak usoudil, že několikero úkolů a online test nám k absolvování stačí :D Všechny nás to samozřejmě moc mrzelo ;)

Pamatuješ si, co byla pro tebe nejpřevratnější informace/uvědomění?

D: *Hm... Těžká otázka :D Vzhledem k tomu, že jako Šavani fungujeme spíš v rámci ohnivectví, měla jsem pocit, že pro mě převratná myšlenka čeká za každým rohem. Kurz mi ukázal opravdovou hloubku skautingu a Junáka jako organizace, o které jsem předtím nevěděla. Žasnu nad tím, jak je vše důmyslně promyšleno a*

propojeno. Některé věci jsem hned zapojila do svého života. Nejvíce mi utkvěla v paměti metodika skautingu v kombinaci s pedagogikou a psychologií. Spousta poznatků z těchto kompetencí se mi promítla i do osobního života a toho, jak jedním s lidmi kolem sebe, ale i sama se sebou. Skoro mám pocit, že mi tyto informace pomohly v dalším kroku k větší emocionální dospělosti, jestli to tak jde říct.

Odnášíš si nějaký opravdu „silný“ zážitek?

D: *Z čekatelek to budou již zmíněné Hovory. Vidět, jak to funguje v jiných oddílech, případně jak oni řeší různé situace, člověku opravdu pomůže.*

Z vůdcáků to už teď zaručeně bude přednáška od Lukyho, který dělá „kurzy přežití“ pro chlapce (a nejen skauty), ale o tom třeba někdy jindy. Vyprávěl nám o důvěře. O trojúhelníku mezi vedoucími, dětmi a rodiči a o tom, že jakmile bude mezi námi vzájemná důvěra (nejen důvěra rodičů a dětí ve vedoucí), dokážeme dělat neuvěřitelné věci. Budeme moct posunout hranice svoje i dětí, otevřeme si sami nové dveře a zdoláme mnohem větší překážky – a to vše jen díky vzájemné důvěře. Já to tu zaručeně nepopíšu tak silně jako Luky, ale někdy Vám to určitě povím :)

Je něco, co se ti na kurzu opravdu nelíbilo?

D: *Jedna věc, co mnou neustále rezonuje (a vím, že i jinými účastníky), je neustálý konflikt o tom, zda koedukovat nebo ne. Pro ty, co neví, koedukovaný oddíl je ten, co má*

v sobě holky i kluky, jako my. Účastníci jsme z různých oddílů a v plnění úkolů a zkoušek nám to v ničem nevadí, ale všimla jsem si, jak zaujatí jsou vůči tomuto organizátoři a nejednou jsem slyšela větu „Hlavně nekoedukujte!“ Každý máme v tomto ohledu svůj pohled na věc a nelíbí se mi, že zrovna hlavní lektoři nám toto hustí do hlavy. Nepřijde mi to profesionální a hlavně férové. Koedukovaný oddíl může fungovat stejně dobře/špatně jako jednopohlavní oddíl a nevidím důvod k tomu se tím neustále zabývat, natož někoho přesvědčovat o své pravdě.

Není snad důležité, že mají děti oddíl, do kterého mohou chodit, kde mají kamarády a kde se cítí dobře? Koed nebo nekoed :)

Jak nahlížíš na vedení oddílu po absolvování kurzu? Vnímáš nějaký rozdíl ve svém přístupu?

D: Na tohle už jsem částečně odpověděla výše, takže ano. Ale nejen v tom, myslím, že mi to celkově ukazuje spoustu nových cest, kterými se dá vydat, ať už pro zlepšení stávajícího stavu nebo zavedení nových věcí v oddíle. No, a hlavně se to hodí na všechny ty nezábavné věci, jako je papírování, bezpečnost a tak, samozřejmě :D

Máš za sebou první setkání v rámci navazujícího vůdcovského kurzu. Jak to zatím vnímáš?

D: Byla jsem unešená. Jak jsem již říkala, shodli jsme se, že nám tam bylo moc dobře, lépe než na ČK. Jsem ráda, že máme v rámci VK tři víkendy a budeme spolu moc strávit více času. Na prvním víkendu jsme si odbyli ty nejtěžší přednášky a na druhém už budou ty jednodušší (a zábavnější :D), takže se moc těším. Čeká mě už za dva týdny!

Je něco, co bys vzkázala našim členům, kteří uvažují nad nějakým kurzem v rámci skautského vzdělávání?

D: Ještě před dvěma lety jsem prohlásila, že nikdy nechci vést oddíl, nechci jít na kurzy a tak. Na čekatelky jsem šla, protože to byla potřeba. A jak jsem za to vděčná! Jsem moc ráda, že mám možnost na kurzy jezdit a rozvíjet se nejen jako vedoucí, ale i jako člověk. Pokud nad tím jen trochu uvažujete, určitě jeďte na rádcáky a případně pak vyšší vzdělávání. I kdybyste pak žádnou z funkcí nezastávali, vědomosti využijete i jinde.

OSg. Ehawin + Dredy

DĚNÍ U MOHAWKŮ

UZLAŘSKÁ REGATA V KOLÍNĚ, 1.-3. PROSINCE 2023

Sraz byl v pátek 1. prosince v 15:45 na vlakovém nádraží v Příbrami. Sešli jsme se v počtu deseti dětí a tří vedoucích. A v 16:08 jsme odjeli vlakem směr Kolín. Dohromady jsme jeli třemi vlaky, které navíc měly zpoždění, takže jsme do Kolína dorazili až k večeru. Cesta do klubovny oddílu Průzkumníci, ve které jsme byli ubytováni, byla dlouhá asi 1 km a když jsme dorazili, tak jsme si dali večeři. Poté následovala hygiena a mladší už šli spát. Starší ještě připravovali snídani a oběd na následující den a šli také spát.

Všichni jsme se začali probouzet okolo osmé hodiny a byla snídáně – chleba s vajíčkovou pomazánkou. A po snídani samozřejmě hygiena. Dopoledne jsme se rozdělili na dvě skupiny podle toho, jestli budeme soutěžit na regatě, nebo ne. Ta první ještě trénovala uzle, druhá hrála různé hry. V klubovně pak zůstalo pár mladších, kteří nešli na regatu. *(Poznámka Imnu: během dne si děcka v klubovně stavěli bunkr, hráli jsme fotbalík a pár dalších her a asi půlhodinu jsme se koulovali a váleli ve sněhu u chaty.)* My ostatní jsme šli na regatu, kde jsme se setkali se zábřežským spřáteleným oddílem Šavani. Regata měla několik

kategorii – normální vážení na rychlost, vážení poslepu a týmová štafeta, ve které jsme se umístili na 3. místě. *(Pozn.: kromě týmové štafety se pro Mohawky díky Špigy povedlo vybojovat 3. místo v kategorii 12-14 let. Úspěchů tak bylo o něco méně než vloni, ale i*

*přesto si všichni mohawští uzlující závod užili a odnesli si vzpomínky z mezioddíl-
vého soupeření.)*

Po regatě jsme společně se Šavany šli zpátky do klubovny. Napříč oběma oddíly jsme se rozdělili do několika skupin, ve kterých jsme pod vedením Samotáře a Icy hráli několik her. Následně byla večeře, ke které bylo rizoto. Po večeři se hrála rozšířená verze Městečka Palerma a po hygieně jsme šli spát.

V neděli jsme hned po snídani začali balit. K svačině jsme si dali ovoce a šli jsme doprovodit Šavany na nádraží. Když jsme se vrátili, dali jsme si oběd – ze

soboty zbylé těstoviny a rizoto. Po obědě jsme už jen douklidili a odešli jsme na vlakové nádraží. Do Příbrami jsme dojeli okolo páté hodiny.

Špigy

MOHAWKOVÉ V ROCE 2023

Vánoční čas je tradičně spojen s hodnocením končícího roku a navzdory tomu, že skautské období končí vždy v červnu, je k bilancování určen i tento článek.

Do začátku roku 2023 vstupují Mohawkové opět o něco silnější než do právě skončeného roku – je nás totiž okolo 30! Během prvních tří měsíců nás čekají tři víkendové výpravy – jedeme do velmi dobře známých Myštic, poprvé navštěvujeme brdskou chatu Šimákovna, ale zato jihočeský Skaličný je naším útočištěm už poněkoličkáte. V polovině dubna čeká několik nejzkušenějších mezioddílové setkání v Olomouci.

Celé jaro je oproti předchozím letům věnováno přípravě letního tábora. Stojí před námi totiž nelehký úkol – vybudovat celé tábořiště tak, abychom na něm v létě mohli bez problémů strávit dva týdny. Během čtyř nabitých víkendů jsou na louce za městem Březnice odpracovány stovky hodin. Velkou zásluhu na tom, že se vše povedlo, mají především rodiče, kteří přispěli radou, pomocí nebo obojím. Poděkování patří i městu Příbram, které poskytlo finanční dotaci, díky které jsme mohli pořídit nové stany týpí.

Samotný tábor pak proběhl na přelomu července a srpna. Téměř třicet táborníků mělo tu možnost si užít dva týdny pobytu v přírodě. Byť nás prvních pár dní trápilo velké sucho a po zbytek tábora naopak deště, byl to snad pro všechny skvělý zážitek. Během dne byl obvykle program zaměřený na poznávání přírody nebo tábornické dovednosti, podle počasí jsme si užili spoustu her v lese, na louce nebo v jídelně pod střeškou, proběhl jednodenní výlet do Březnice a dvoudenní výprava na bývalé mohawské tábořiště u Orlíku. Večery jsme obvykle trávili v týpí při zpěvu,

povídání nebo hrách. Nedaleký rybník jsme kvůli nepřízní počasí bohužel využili jen párkrát. Sedm z nás složilo u slavnostního ohně slib a tři skautky úspěšně prošly náročnou Zkouškou tří orlích per. Nešlo však jen o samotný program – důležitou součástí skautského tábora je také schopnost postarat se sám o sebe a pomoci mladším spolutáborníkům. Každý si tak zkusil službu v kuchyni, pomáhal při přípravě dřeva nebo měl noční hlídku. Tábor nebyl jen v režii vedení Mohawků, ale s programem přijelo pomoci i několik kamarádů, kterým patří naše poděkování.

Důležitým milníkem byly na táboře volby. 6. náčelníkem Mohawků se stal Samotář, a pod jeho vedením jsme 5. září 2023 zahájili nové, 26. období kmene Mohawk. Jelikož jsme se během roku opět rozrostli (v září nás bylo přes 40!), změnilo se i uspořádání schůzek – v úterý mají schůzky ti nejmenší, do středa a čtvrtků se rozdělili ti starší.

Uplynulé čtyři měsíce přinesly několik dalších výprav. Na první výpravu vyrážíme v půlce září opět do Myštic. V říjnu starší během víkendovky navštívili pivovar v Milíně a mladší si užili jednodenní výpravu v ulicích Příbrami. Listopad patřil

našemu tradičnímu cíli – Kubrychtově boudě v Českém krasu. Letos to však bylo o něco zajímavější, neboť se nám povedlo domluvit prohlídku v tamějších štolách. Prosinec byl, i přesto, že je kvůli prázdninám zkrácen, na podniky nejbohatší. Hned o prvním víkendu jsme už podruhé vyrazili do Kolína, kde proběhla uzlařská regata (viz jiný článek

v tomto čísle), o týden později proběhlo v klubovně pečení a zdobení vánočních perníčků a o další týden později nás čekaly dvě předvánoční akce – v pátek se uskutečnila oddílová nadílka se spoustou dárků a cukroví a v sobotu jsme i s několika rodiči vyrazili na nedaleký vrch Květná (více také v jiném článku v tomto čísle).

Právě končící rok byl ve znamení mnoha zajímavých chvil a důležitých změn. A proto bychom rádi ještě jednou poděkovali všem, kteří přispěli k jeho zdárnému průběhu. Rodičům a různým kamarádům za pomoc při budování tábořiště, ale i za celkovou podporu. A městu Příbram, že nás finančně podpořilo, díky čemuž jsme mohli bez problémů ubytovat všechny táborníky. Na rok 2024!

Imnu, kmen Mohawk

HRSTKA VTIPŮ

....rodina je
základ státu....

Rodina balí na víkendový pobyt na chatě. Manželka hartusí: „Hotovo.

Auto naloženo, ale kvůli tvému rybářskému harampádí už není vevnitř místo pro děti.“ Manžel jen ustaraně pokývá hlavou. „To je mrzuté. A nechalas jim doma dost jídla?“

Baví se dva spolužáci, co dělali včera odpoledne a jeden říká druhému: „V ulici včera překopli kabel, proud vypnutej, notebook vybitej, takže žádný gamesy.“ Druhý vyvalí oči: „Fakt? A cos celej večer dělal?“ „Šel jsem pokecat s našima a řeknu ti – docela fajn lidi.“

„Nechtěl bys mě třeba někdy někam pozvat?!“ „Nechodím nikam s vdanými ženami.“ „Ale já jsem tvoje žena!“ „Nedělám výjimky...“

Rozhovor manžela s manželkou: Manžel: „Kdybys někoho zabila, tak bych to prostě musel nahlásit.“ Manželka: „Omyl, miláčku. Kdybych já někoho měla zabít, tak ty už bys to rozhodně nikam nenahlásil.“

Pán s dcerou zaklepe u doktora: „Pane doktore, dcera spolkla minulý týden propisku.“ Doktor se překvapeně zeptá: „Minulý týden?? A co jste jako doteď dělali?“ Starostlivý otec vysvětluje: „No, psali jsme obyčejnou tužkou, ale včera spolkla i ořezávátko.“

Synek vběhne do obýváku: „Tati, kdy si vlastně indiáni malují obličej?“ Otec se nechápavě otočí na syna a vysvětluje: „No, když se chystají vyrazit do boje.“ Synek ztiší hlas a spiklenecky mrkne: „Tak to bych tě rád varoval – máma právě sedí před zrcadlem a maluje se....“

Roztržitá babička přijde za vnoučkem a stěžuje si: „Péto, ten vaflovač už zase nefunguje, nešel by ses na to podívat?“ Vnuk se chytne za hlavu: „Už zase, babi?! Minule jsem ten notebook čistil od toho těsta dva dny!!“

JAVOROVÁ NAŽKA PROSINEC 2023

Bodování klanu Horského lva

1. místo	Sg. Vrabčák	100 bodů	100% docházka
2. místo	Sg. Leon	95 bodů	
3. místo	Ra. Oheň	92 bodů	100% docházka
4.-5. místo	Sg. Sedmikráska	75 bodů	100% docházka
4.-5. místo	boj. Čmelák	75 bodů	100% docházka
6. místo	Sg. Liška	70 bodů	100% docházka
7. místo	boj. Padák	68 bodů	100% docházka
8. místo	Ra. Bety	60 bodů	
9. místo	Ra. IQ	40 bodů	
10. místo	Ra. Korálka	35 bodů	

Bodování bojovníků

1. místo	boj. Beran	110 bodů	Sovy	100% docházka
2. místo	Ra. Beruška	108 bodů	Sovy	100% docházka
3. místo	boj. Očko	94 bodů	Sovy	100% docházka
4. místo	místo boj. Zoubek	93 bodů	Koníci	100% docházka
5.-6. místo	boj. Sýkorka	85 bodů	Sovy	100% docházka
5.-6. místo	boj. Sýček	85 bodů	Sovy	100% docházka
7. místo	boj. Drozdík	80 bodů	Medvědi	100% docházka
8. místo	Ra. Větvíčka	75 bodů	Sovy	100% docházka
9. místo	boj. Uhlík	74 bodů	Medvědi	100% docházka
10.-11. místo	boj. Lepík	73 bodů	Koníci	100% docházka
10.-11. místo	Ra. Mrkvička	73 bodů	Sovy	100% docházka
12. místo	boj. Veverka	65 bodů	Sovy	
13. místo	boj. Ještěrka	53 bodů	Koníci	
14. místo	boj. Tkanička	51 bodů	Medvědi	
15. místo	boj. Kachnička	49 bodů	Medvědi	
16. místo	boj. Motýlek	45 bodů	Koníci	

Hledači cesty

1. místo	hledač Skřítek	71 bodů	Koníci	100% docházka
2. místo	hledač Rybička	67 bodů	Koníci	100% docházka
3. místo	hledač Chechta	66 bodů	Koníci	100% docházka
4. místo	hledač Brepta	47 bodů	Koníci	
5. místo	hledač Mág	45 bodů	Medvědi	
6. místo	hledač Kometa	28 bodů	Koníci	
7. místo	hledač Editka	10 bodů	Koníci	

JAVOROVÝ LIST PROSINEC 2023

1. místo	Sovy	87	bodů
2. místo	Medvědi	60	bodů
3. místo	Koníci	55	bodů

SLOVO ZÁVĚREM....

Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

Tímto oslovením vás Březová Kůra vítala v úvodníku každého čísla v uplynulých osmi letech. V tomto prosincovém vydání je tomu naopak – Kůra a já jako stávající šéfredaktor se s vámi nyní loučíme. Nedokážu říct, na jak dlouho. Před rokem jsem poprvé oznámil svůj úmysl se této funkce vzdát a vyhlásil pomyslný konkurz na svého nástupce. Tedy ne že bych očekával frontu zájemců o toto místo, ale ve skrytu duše jsem přece jen doufal, že se najde nějaký smělec, který se této hrozené rukavice ujme, případně že se o ni přihlásí skupinka pisatelů, která ji pojme jako své společné dítě. Dosud se tak nestalo, co se dá dělat.

Domnívám se, že je to škoda hlavně pro kmen. Kůra minimálně v oněch osmi předcházejících ročnících pravidelně nahrazovala funkci kmenové kroniky, jedině v ní zůstaly uceleně zachovány zápisy všech kmenových akcí, které za tu dobu proběhly. Těm, co se snaží stoupat na svoji Horu, přinášela inspiraci při plnění orlích per ať už dle zrušeného Zápisníku OP anebo nově dle Svitku březové kůry. Byla snad i zdrojem zábavy, přinášela měsíční přehledy bodování a stavy kmenových třináctek, hlavně díky Imnuovi jsme se z ní dozvídali něco o činnosti Mohawků, TUWANAKHOVY příspěvky v ní poodhrnovaly roušku halící ohnivecké tajemno, v covidem utlumené době se stala jedním z mála pojítek mezi doma sedícími bojovníky a krátila nám čekání na návrat k lepším časům.

Co jsem občas trochu postrádal, byla zpětná vazba od čtenářů, a to především z řad bojovníků šavanských rodů, jimž byla Kůra určena především. Když už nějaká odezva přišla, pohříchu byla spíše od starších čtenářů – vedení, rodičů, bývalých členů a spřízněných duší. Díky za ni! Pomáhala Kůru vylepšit a dodávala potřebnou energii do další práce. Přesto chybějící reakce od členstva občas ubírala vítr z plachet. Sílící pochyby, zda právě tato cílová skupina vůbec kdy přijala Kůru za svou, byly jedním z důvodů ztráty motivace pokračovat. Nikoli však jediným. Po 80 číslech už by prostě měla přijít změna, nový impuls, který dodá časopisu šmrnc.

Nezbývá než poděkovat všem, kdo v tom vlaku jeli, a že jich bylo! Díky všem! Chopí-li se díla nový šéfredaktor, hlásím se ku pomoci s nabytými zkušenostmi a sem tam i nějakým tím příspěvkem. Jak by řekl klasik – musíme si pomáhat! A jak by řekl náš indiánský vzor – MITAKUYE OYASIN!

S modrou oblohou, Ša. TAWASUTA

OBSAH 323. ČÍSLA BK

Novoroční chvilka poezie (Samotář, kmen Mohawk)	str. 2
Uzlařská regata v Kolíně (Ra. Oheň)	str. 3
Česko zpívalo koledy (TAWASUTA)	str. 4
Vánoční nadílka (Va. Morče)	str. 5
Florbalový turnaj (Sg. Leon)	str. 6
Kalendárium leden-červenec (Sg. Čivava, náčelnictvo kmene)	str. 7
Co si připomeneme v roce 2024 (Imnu, kmen Mohawk)	str. 8-12
Erasmus+ ve Španělsku	str. 13-15
Stoupání na horu (Ša. TAWASUTA)	str. 16-20
Předsevezetím odzvonilo.... (Wg. HANTEWIN, km. Mazaskazi Wanča)	str. 21-22
Skautské vzdělávání (OSg. EHAWIN, Dredy)	str. 23-27
Děni u Mohawků (Špigy, kmen Mohawk)	str. 28-29
Mohawkové v roce 2023 (Imnu, kmen Mohawk)	str. 30-31
Hrstka vtipů (TAWASUTA)	str. 32
Javorová nažka / Javorový list prosinec 2023 (Sg. Čivava)	str. 33-34
Slovo závěrem....(Ša. TAWASUTA)	str. 35

Kontakty:

Redakce: brezova.kura@centrum.cz, tel.: 601 324 499 (TAWASUTA)

Náčelnice kmene: EHAWIN, mail: edita.riff@seznam.cz, tel.: 602 579 627

Degandawida: Čivava, mail: anicka.odlozilova@email.cz, tel.: 606 554 135

Podnáčelnice: Dredy, mail: mi.veiser@gmail.com, tel.: 722 924 970

Web: www.shawnee.cz E-mail: shawnee@centrum.cz Fcb: [Šavani Zábřeh](#)

Náš oddíl stále přijímá nové členy, schůzky v Zábřeze probíhají každé pondělí v 16:00-18:00 (Medvědi, 9-14 let) a pátek v 16:30-18:00 (Horský lev, 14-16 let) na klubovně na adrese Sušilova 65, Zábřeh. Ve Zvoli se scházíme v klubovnách Komunitního centra (bývalé kino ve farní zahradě) ve středu v 16:00-18:00 (Sovy – cca 5.-7. třída) a v 17:00-19:00 (Koníci – cca 1.-4. třída). Rádi vás uvítáme v našich řadách. Přijďte mezi nás osobně v některý z uvedených časů nebo nás kontaktujte (tel./email)!

Toto číslo Březové kůry vyšlo dne 8.1.2024.